

2. december 2008

Forslag

til

lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed

(Ny ordning for udsendelse af ikke-kommercielt tv, ændring af "must carry"-reglerne, opkrævning af licens m.v.)

§ 1

I lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 338 af 11. april 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 6 affattes således:

"§ 6. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om fordeling af billedprogrammer i fællesantenneanlæg."

2. § 8, stk. 1, affattes således:

"IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af § 6 og forskrifter udstedt i medfør af § 7. IT- og Telestyrelsen kan i forbindelse med tilsynet meddele påbud til ejere af fællesantenneanlæg om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 6 og forskrifter udstedt i medfør af § 7. Afgørelser vedrørende regler udstedt i medfør af § 6 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed."

3. I § 9 ændres "§ 7" til: "§ 8".

4. § 43 affattes således:

"§ 43. Radio- og tv-nævnet kan yde tilskud, jf. § 92 a, til ikke-kommercielle lokale radiostationer og ikke-kommercielle tv-stationer, der udøver programvirksomhed i henhold til tilladelse udstedt af Radio- og tv-nævnet i medfør af § 45, stk. 1 og 2."

5. § 45, stk. 5, 1. pkt., affattes således:

”Kulturministeren kan fastsætte regler om udbudsforretninger i henhold til stk. 2 og tilladelser i henhold til stk. 1, herunder om udøvelse af programvirksomheden og varigheden af tilladelser.”

6. I § 47 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

”Stk. 2. Kulturministeren kan dog fastsætte nærmere regler om, at udøvelse af programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede, digitale tv-sendemuligheder, hvor tilladelse til distribution er meddelt i henhold til § 3, stk. 4, forudsætter tilladelse udstedt af Radio- og tv-nævnet i medfør af § 45, stk. 1 og 2.”

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

7. I § 69 a, stk. 2, 1. pkt., ændres ”rykkergebyrer m.v.” til: ”gebyrer m.v.”.

8. § 69 a, stk. 2, 5. pkt., affattes således:

”Renter samt rykkergebyrer fastsættes efter bestemmelserne i lov om renter ved forsinket betaling m.v.”

9. § 69 a, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

10. Efter § 69 a indsættes:

”§ 69 b. I forbindelse med opkrævning af licens kan DR udøve licenskontrol i forhold til husstande og virksomheder mv., herunder gennem husstands- og virksomhedsbesøg m.v.

Stk. 2. Licensinspektører ansat af DR kan i forbindelse med kontrol som angivet i stk. 1 tilmelde en husstand eller virksomhed m.v. som licenspligtig, hvis det konstateres, at husstanden eller virksomheden m.v. er indehaver eller bruger af et licenspligtigt apparat.

Stk. 3. Hvis husstanden eller virksomheden m.v. over for DR dokumenterer, at husstanden eller virksomheden m.v. ikke er indehaver eller bruger af et licenspligtigt apparat, kan husstanden eller virksomheden m.v. ikke tilmeldes som licenspligtig efter stk. 2.

Stk. 4. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om kontrol- og tilmeldingsvirksomhed, jf. stk. 1-3.”

11. § 70, stk. 1, affattes således:

”Det påhviler indehaveren eller brugeren af et apparat, der kan modtage og gengive billedprogrammer eller –tjenester eller radioprogrammer, der er udsendt til almenheden, at give DR meddelelse om besiddelsen af apparatet. Virksomheder, der til forbrugere sælger eller udlejer apparater, der kan modtage og gengive billedprogrammer og –tjenester, der er udsendt til almenheden, skal give DR meddelelse om stedfundne salg eller lejemål. Nærmere regler herom fastsættes af kulturministeren.”

12. *Overskriften* til kapitel 11 affattes således:

”Reklamer og sponsoring af programmer samt indgåelse af partnerskaber”

13. *Overskriften* til §§ 79-85 i kapitel 11 affattes således:

”Sponsoring af programmer og indgåelse af partnerskaber”

14. I § 81 indsættes som *stk. 2*:

”*Stk. 2.* Ligeledes må programindhold og programsætning ikke påvirkes af selskaber m.v., med hvilke radio- eller fjernsynsforetagendet har indgået kommercielle aftaler i tilknytning til programvirksomheden på en sådan måde, at det indvirker på radio- eller fjernsynsforetagendets ansvar og redaktionelle selvstændighed.”

15. I § 85 indsættes som *stk. 2*:

”*Stk. 2.* Kulturministeren kan herudover fastsætte nærmere regler om, at programindhold og programsætning ikke må påvirkes af selskaber m.v., med hvilke radio- eller fjernsynsforetagender har indgået kommercielle aftaler i tilknytning til programvirksomheden på en sådan måde, at det indvirker på radio- eller fjernsynsforetagendets ansvar og redaktionelle selvstændighed, jf. § 81, stk. 2.”

16. I § 93, *stk. 1*, ophæves *nr. 3*).

Nr. 4-11 bliver herefter nr. 3-10.

17. § 93, *stk. 1*, *nr. 7*), affattes således:

”7) i gentagne eller grovere tilfælde overtræder § 70, stk. 1, 1. pkt., eller forskrifter herom udstedt i medfør af § 70, stk. 1, 3. pkt.”

18. I § 93, stk. 2, indsættes før ”§ 7”: ”§ 6,”.

§ 2

Stk 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2009, jf. dog stk 2.

Stk 2. Lovens § 1, nr. 1, 2, 16 og 18 træder i kraft den 1. november 2009.

Stk. 3. Tilskud i henhold til tilsagn afgivet af Radio- og tv-nævnet før lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, kan fortsat udbetales.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

- 1.1. Mediepolitisk aftale for 2007-2010
- 1.2. "Must carry"-forpligtelserne
- 1.3. Ny lokal-tv-ordning for ikke kommercielt tv
- 1.4. Licensordningen

2. Hovedpunkter i lovforslaget

- 2.1. "Must carry"
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag
- 2.2. Ny ordning for udsendelse af ikke-kommercielt tv
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag
- 2.3. Licensordningen
 - 2.3.1 Gældende ret
 - 2.3.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag
- 2.4. Indgåelse af partnerskaber
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. De administrative konsekvenser for borgere

6. De miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder og organisationer

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Mediepolitisk aftale for 2007-2010

I forbindelse med ophør af analog udsendelse af tv fra de jordbaserede sendere den 1. november 2009 er der behov for at foretage en række ændringer af radio- og fjernsynsloven. Ændringerne skal ske i forlængelse af den aftale for mediepolitikken for perioden 2007-2010, som regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti indgik den 6. juni 2006, og som blev gennemført i radio- og fjernsynsloven i 2006, jf. lov nr. 1559 af 20. december 2006 om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om leje (gennemførelse af medieaftale 2007-2010 m.v.) og det efterfølgende beslutningspapir af 11. juni 2007 om retningslinier for udbud af digitalt tv m.v., som partierne bag den mediepolitiske aftale for 2007-2010 har tiltrådt som opfølgning på aftalen.

Det fremgår af medieaftalen for 2007-2010 og beslutningspapiret, at digitalt tv i Danmark skal udbygges ved, at der som supplement til DR's og TV 2/DANMARK A/S's nuværende digitale udsendelse af public service-programmer etableres en jordbaseret digital tv-plattform, som drives af en operatør (gatekeeper). Radio- og tv-nævnet har på baggrund af en skønhedskonkurrence udpeget Boxer TV A/S som gatekeeper og i den forbindelse den 4. april 2008 udstedt tilladelse til Boxer A/S til distribution af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af fire landsdækkende digitale tv-sendemuligheder (MUX) – nærmere bestemt MUX 3 – 6. Tilladelsen, der er udstedt i medfør af lovens § 3, stk. 2, gælder fra den 4. april 2008 til 3. april 2020. Boxer TV A/S er forpligtet til at distribuere et mangfoldigt programudbud med bl.a. regionale nyhedsudsendelser, en nabolandskanal, underholdning, musik, sport, nyheder samt populærvidenskab.

Af det ovennævnte beslutningspapir fremgår, at ud over de fire MUX, som Boxer TV A/S råder over, er der afsat to digitale MUX (MUX 1 og MUX 2) til udsendelse af public service-tv, ikke-kommercielt lokal-tv mv. MUX 1 distribueres af det af DR og TV 2/DANMARK A/S etablerede interessentskab I/S DIGI-TV, som herudover – når udsendelse af analogt tv ophører den 1. november 2009 – skal distribuere MUX 2. Det fremgår videre af beslutningspapiret, at der er truffet politisk beslutning om, at kapaciteten i MUX 1 skal anvendes til udsendelse af DR1, DR2, TV 2 samt tegnsprogstolkede nyheder i tidsrummet 17-20. Udsendelser fra de regionale TV 2-virksomheder skal sendes i tidsrummet 20-21. Resten af sendetiden, dvs. tidsrummet 21-17, er øremærket til ikke-kommercielt lokal-tv. Endvidere fremgår det af beslutningspapiret, at Radio- og tv-nævnet tager stilling til, hvilke ikke-kommercielle lokal-tv-stationer, der skal kunne

sende via MUX 1. Herudover fremgår, at kapaciteten i MUX 2 skal anvendes til udsendelse af DR's nye børne-/historiekanal, en parlaments-tv-kanal samt yderligere DR-kanaler, alternativt udsendelse af DR-indhold i HDTV-kvalitet m.v. Hvilke yderligere DR-kanaler og/eller tekniske forbedringer, der bliver tale om, besluttet i ordførerkredsen.

1.2. "Must carry"-forpligtelserne

Partierne bag medieaftalen har i lyset af den planlagte udvidelse af DR's kanaludbud med nye digitale tv-kanaler efter den 1. november 2009 og den generelle teknologiske udvikling på medieområdet – særlig konvergensudviklingen – drøftet behovet for en tilpasning af de såkaldte "must carry"-forpligtelser, hvorefter ejere af fællesantenneanlæg skal fordele en række programmer i anlægget, til den aktuelle situation. På baggrund af disse drøftelser foreslås indført en ny regulering af "must carry"-forpligtelserne.

1.3. Ny lokal-tv-ordning for ikke kommercielt tv

Styrelsen for Bibliotek og Medier har på baggrund af medieaftalen og beslutningspapiret om retningslinier for udbud af digitalt tv m.v. udarbejdet et oplæg med forslag til retningslinier for den fremtidige fordeling af sendetiden til ikke-kommercielt tv i MUX 1 samt til en revideret tilskudsordning, der er tilpasset den nye sendestruktur. Der har i sommeren 2008 været gennemført en offentlig høring vedrørende Styrelsens oplæg. På baggrund af drøftelserne i medieordførerkredsen om oplægget og den høring, der har været gennemført over oplægget, foreslås følgende for så vidt angår udsendelse af ikke-kommercielt tv i MUX 1 mv. samt tilskudsordningen:

- Der indføres en sondring mellem landsdækkende ikke-kommercielt tv og lokal-baseret ikke-kommercielt tv.
- Kompetencen til at fastsætte fordelingen af sendetid mellem landsdækkende ikke-kommercielt tv og lokal-baseret ikke-kommercielt tv tillægges Radio- og tv-nævnet.
- Ikke-kommercielt tv udsendes i regionale områder svarende til TV 2-regionerne samt i et landsdækkende sendebånd.
- Radio- og tv-nævnet udbyder sendetiden i såvel de otte regionale områder som det landsdækkende sendebånd og fordeler sendetiden med henblik på at søge at sikre det enkelte lokale område en samlet programvirksomhed af alsidig karakter.
- Når nævnet ved uddeling af tilladelser søger at sikre en samlet programvirksomhed af alsidig karakter, prioriteres tv produceret til lokalområdet højest, dernæst egenproduceret lokal-tv i øvrigt, mens indkøbt tv i øvrigt har lavest prioritet.

- Ved fordeling af tilskud til ikke-kommercielt tv gælder samme prioriteringsprincipper som ovenfor for så vidt angår fordeling af programtilladelser.
- Tilskud til kabelfødt lokal-tv afskaffes.
- De særlige puljer til studenter-radio- og -tv, højskoleradio og -tv samt lokalradio og lokal-tv for handicappede afskaffes.
- Reglerne for ydelse af tilskud til lokalradio forbliver uændret.

1.4. Licensordningen

Ved medieaftalen blev fjernsynslicensen erstattet af en medielicens. I forbindelse med indgåelsen af aftalen blev det besluttet, at den nye licensordning skulle evalueres efter to år - blandt andet med henblik på vurdering af konsekvenserne for licensprovenuet. Evalueringen blev imidlertid, efter ønske fra de mediepolitiske ordførere for partierne bag medieaftalen, fremskyndet til foråret 2008. I den forbindelse foreslog DR en række ændringer til radio- og fjernsynslovens kapitel 10 om licens.

På baggrund af den gennemførte midtvejsevaluering af medielicensordningen er det i medieaftalekredsen besluttet at foretage følgende ændringer af licensordningen:

- Der gives husstande mulighed for månedlig betaling af licens, såfremt betaling finder sted via PBS. Omkostningerne hertil afholdes af de pågældende licensbetalere.
- Grundlaget for licensinspektørernes virksomhed skal nærmere beskrives i loven.

Disse ændringer har til formål at reducere antallet af husstande og virksomheder m.v., der enten ikke betaler licens eller betaler ukorrekt licens og dermed øge licensprovenuet.

Lovforslaget tilsigter at gennemføre de ændringer af radio- og fjernsynsloven, som følger af de ovenfor foreslåede ændringer om en ny ordning for udsendelse af ikke-kommercielt tv og af licensordningen samt drøftelserne i medieaftalekredsen om en ny regulering af ”must carry”-forpligtelserne. Herudover indeholder lovforslaget en regulering af radio- og tv foretagenders indgåelse af kommercielle aftaler i tilknytning til programvirksomheden, som tidligere er besluttet i aftalekredsen.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

2.1. ”Must carry”

2.1.1. Gældende ret

Ejere af fællesantenneanlæg er ifølge radio- og fjernsynslovens § 6 forpligtet til i anlægget at fordele en række public service-programmer. Disse forpligtelser benævnes almindeligvis ”must carry”-forpligtelserne og har udgangspunkt i et kulturpolitisk begrundet ønske om at sikre hele Danmarks befolkning adgang til de danske public service-programmer.

Lovens § 6, stk. 1, bestemmer, at ejere af fællesantenneanlæg skal sikre, at der i anlægget sker en fordeling af de lyd- og billedprogrammer, der spredes ved hjælp af radioanlæg af DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder som led i deres public service-programvirksomhed, herunder de regionale programmer, der er bestemt til modtagning i det pågældende område. Tilsvarende gælder programmer på den fjerde FM-radiokanal. DR’s børne- og historiekanal er ikke omfattet af ”must carry”-forpligtelserne, jf. lovens § 6, stk. 2. Digitale radioprogrammer fra DR skal i henhold til lovens § 6, stk. 3, alene fordeles, såfremt der fordeles andre digitale radioprogrammer i anlægget.

Efter lovens § 6, stk. 4, kan kulturministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang den femte FM-radiokanal skal fordeles i fællesantenneanlæg. I Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 393 af 2. maj 2006 om Radio- og tv-nævnets udbud af den femte, jordbaserede FM-radiokanal er det i medfør af denne bemyndigelsesbestemmelse fastsat, at den femte, jordbaserede FM-radiokanal alene skal fordeles i fællesantenneanlæg i dele af landet, og at fordelingsforpligtelsen ikke omfatter programmer, som af tilladelsehave- ren udsendes ved hjælp af DAB.

Såfremt fordelingen af programmer i anlægget sker i programpakker, skal samtlige pakker indeholde de programmer, der er omfattet af ”must carry”-forpligtelserne, jf. lovens § 6, stk. 5. Endvidere skal der være mulighed for alene at købe en pakke, som enten kun indeholder ”must carry”-programmerne, eller som alene indeholder ”must carry”-programmerne og andre programmer, for hvilke der betales en så begrænset pris, at prisen for disse supplerende programmer kun udgør en begrænset del af den samlede pris for pakken.

”Must carry”-forpligtelserne i loven er fastsat i overensstemmelse med reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

(forsyningspligt-direktivet). Ifølge direktivet må medlemslandene kun pålægge ”must carry”-forpligtelser, hvis det er nødvendigt for at opfylde klart definerede målsætninger i almenhedens interesse. Forpligtelserne skal desuden stå i et rimeligt forhold til det tilsigtede mål og være transparente.

Efter lovens § 7 kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætte forskrifter om adgang til anvendelse af dekodere i fællesantenneanlæg, der omsætter krypterede signaler til tv-signaler, der umiddelbart kan gengives af tv-apparater. Efter lovens § 8 fører IT- og Telestyrelsen tilsyn med overholdelse af ”must carry”-forpligtelserne i lovens § 6 og de ovennævnte forskrifter udstedt i medfør af lovens § 7. IT- og Telestyrelsen kan i forbindelse med tilsynet meddele påbud til ejere af fællesantenneanlæg om overholdelse af ”must-carry”-forpligtelserne og de udstedte forskrifter efter § 7. Afgørelser vedrørende ”must”-carry-forpligtelserne kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Klager over IT- og Telestyrelsens afgørelser truffet i medfør af lovens § 7 kan indbringes for Teleklagenævnet. Efter lovens § 93, stk. 1, nr. 3) straffes den, der overtræder lovens § 6, med bøde.

2.1.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

På baggrund af drøftelserne i kredsen af partier bag medieaftalen 2007-2010 om at indføre en ny regulering af ”must carry”-forpligtelserne foreslås det at præcisere ”must carry”-forpligtelserne på tv-området til alene at omfatte public service-hovedkanalerne samt at afskaffe forpligtelserne på radioområdet. Det foreslås endvidere at ændre reguleringsformen af ”must carry”-forpligtelserne, der som nævnt i dag reguleres direkte i radio- og fjernsynslovens § 6, således at disse fremover reguleres i bekendtgørelsesform.

”Must carry”-forpligtelserne på tv-området

Med den gældende formulering af radio- og fjernsynslovens § 6, stk. 1, er alle public service-kanalerne – nuværende såvel som kommende – automatisk omfattet af ”must carry”-forpligtelserne, med mindre loven eksplicit undtager konkrete kanaler herfra. En sådan undtagelse findes som nævnt for DR’s børne- og historiekanal i lovens § 6, stk. 2, som dermed konkurrerer på lige vilkår med kanaler som Disney og History Channel. Derimod findes en tilsvarende undtagelse ikke for DR’s digitale nyhedskanal DR Update, som indtil 31. oktober 2009 udsendes via de digitale sendemuligheder på MUX 1 uden for det tidsrum, hvor der sendes tegnsprogstolkede nyhedsudsendelser. DR Update stilles således bedre i konkurrencen om seere af nyhedsudsendelser end f.eks. TV 2 News.

Det foreslås derfor fremover præciseret, at "must carry"-forpligtelserne alene skal omfatte public service-hovedkanalerne (DR1, DR2 og TV 2's hovedkanal, inkl. de regionale udsendelser). Dermed vil der blive skabt mere lige konkurrence blandt kommende, nicheorienterede DR-kanaler og tilsvarende kanaler udsendt af kommercielle foretagender.

Forslaget aktualiseres særligt af, at DR som nævnt i overensstemmelse med den mediepolitiske aftale for 2007- 2010 får rådighed over kapacitet med henblik på udsendelse af nye digitale tv-kanaler efter november 2009. Det fremgår af det ovennævnte beslutningspapir af 11. juni 2007 om retningslinier for udbud af digitalt tv, at ordførerkredsen bag medieaftalen træffer beslutning om, hvilke yderligere DR-kanaler og/eller tekniske forbedringer, der bliver tale om.

Som nævnt fremgår det af Europa-Parlamentets og Rådets forsyningspligt-direktiv, at medlemslandene kun må pålægge "must carry"-forpligtelser, hvis det er nødvendigt for at opfylde klart definerede målsætninger i almenhedens interesse. Hensynet til forsyningspligt-direktivet var hovedbegrundelsen for at undtage DR's børne- og historiekanal fra "must carry"-forpligtelserne, jf. afsnit 2.2.3 i de almindelige bemærkninger om "must carry"-forpligtelserne i forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om leje af 8. november 2006 (L 64). Af samme årsag bør de nye digitale DR-kanaler ikke automatisk have "must carry"-status, som loven foreskriver i dag, idet det kan forventes, at en række af disse kanaler vil være nicheorienterede i lighed med DR's børne- og historiekanal.

Et yderligere hensyn, der taler for at afgrænse "must carry"-forpligtelserne til public service-hovedkanalerne, er ulige konkurrence mellem forskellige udbyder-platforme. Af den gældende lovbestemmelse fremgår, at det alene er ejere af fællesantenneanlæg og andre kabel-anlæg, som er omfattet af forpligtelserne. Ejere af satellit-platforme som Canal Digital og Viasat er ikke. Dette skyldes blandt andet, at de omtalte foretagender ikke er underlagt dansk lovgivning, og at den forpligtelse, ejere af fællesantenneanlæg har til at fordele en række public service programmer som følge af "must carry"-bestemmelsen, ikke gælder tilsvarende på satellit-området. Det kan stille ejere af fællesantenneanlæg dårligere i en konkurrencesituation, da de alt andet lige har mindre fleksibilitet med hensyn til at vælge hvilke kanaler, de ønsker at fordele i anlægget.

”Must carry”-forpligtelserne på radioområdet

Med den nuværende regulering er alle DR’s radiokanaler, herunder den fjerde FM-radiokanal, som nævnt omfattet af ”must carry”-forpligtelserne, mens den femte FM-radiokanal alene skal fordeles i fællesantenneanlæg i dele af landet. Endvidere skal digitale radioprogrammer fra DR alene fordeles, såfremt der også fordeles andre digitale radioprogrammer i anlægget.

Det er som nævnt alene fællesantenneanlæg, som er omfattet af ”must carry”-forpligtelserne. Reglerne har således kun betydning for den del af lytterne, som programforsynes gennem fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg (ca. 60 procent). Forpligtelserne er uden betydning for de lyttere, som udelukkende modtager signalerne trådløst ”fra luften” – enten fra jordbaserede sendere eller fra satellit.

I dag finder en stor del af radiolytningen sted fra mobile modtagere, hvor signalet modtages trådløst eller over internettet, og hvor udbyderne således ikke er underlagt ”must carry”-forpligtelser.

På denne baggrund foreslås det at afskaffe bestemmelserne om ”must carry”-forpligtelserne på radioområdet, da disse således har en meget begrænset betydning i praksis – og i takt med den teknologiske udvikling, må ventes at få endnu mindre betydning i fremtiden.

Bemyndigelse til kulturministeren

Det foreslås, at kulturministeren fremover kan fastsætte nærmere regler om fordeling af billedprogrammer i fællesantenneanlæg.

Det er efter Kulturministeriets opfattelse uhensigtsmæssigt at detailregulere et enkelt område som ”must carry”-forpligtelserne direkte i loven. En sådan regulering betyder, at selv en mindre justering af reglerne – eksempelvis som følge af den hastige teknologiske udvikling, navnlig konvergensudviklingen – kræver en lovændring. Regulering i bekendtgørelsesform sikrer en højere grad af fleksibilitet.

Den gældende formulering af forpligtelserne, herunder henvisningerne til en række andre bestemmelser i loven, er ikke tilstrækkelig brugervenlig i forhold til hverken fællesantenneanlæg eller seerne, og har endvidere givet anledning til en række fortolknings spørgsmål i praksis om forpligtelsernes omfang. Det er på denne baggrund hensig-

ten eksplicit at anføre i den kommende bekendtgørelse, hvilke konkrete kanaler, der er omfattet af forpligtelserne.

Det forventes som nævnt i bekendtgørelsen fastsat, at det fremover alene er public service-kanalerne DR1, DR2 og TV 2's hovedkanal, inklusiv de regionale TV 2 udsendelser, der skal være omfattet af "must carry"-forpligtelserne.

Udarbejdelse af den kommende bekendtgørelse vil i henhold til praksis ske efter drøftelser med de mediepolitiske ordførere for partierne bag medieaftalen. Det samme vil være tilfældet for så vidt angår efterfølgende ændringer af bekendtgørelsen, såfremt der findes en medieaftale på det pågældende tidspunkt.

2.2. Ny ordning for udsendelse af ikke-kommercielt tv

2.2.1. Gældende ret

Tilladelse til og registrering af programvirksomhed

Radio- og fjernsynslovens kapitel 8 fastsætter rammerne for Radio- og tv-nævnets udstedelse af tilladelse til og registrering af programvirksomhed foranstaltet af et radio- eller tv-foretagende, der hører under dansk myndighed.

I henhold til lovens § 45, stk. 1, kræver udøvelse af programvirksomhed – herunder lokal programvirksomhed ved hjælp af radioanlæg – tilladelse fra Radio- og tv-nævnet. Dette gælder dog ikke programvirksomhed omfattet af lovens § 47 samt DR's, TV 2/DANMARK A/S' og de regionale TV 2-virksomheders public service-virksomhed efter lovens § 12, 31 og 38a. Foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af satellit, fællesantenneanlæg – herunder lokal programvirksomhed ved hjælp af fællesantenneanlæg –, jordbaserede, digitale tv-sendemuligheder og kortbølgesendemuligheder, skal i stedet efter lovens § 47, stk. 1, lade sig registrere hos Radio- og tv-nævnet.

Der er i medfør af lovens § 47, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 338 af 19. april 2006 om programvirksomhed ved hjælp af satellit, kabel og kortbølgesendemuligheder, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1662 af 14. december 2006, fastsat nærmere regler om registrering i henhold til lovens § 47, stk. 1.

Tilladelse til programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede sendemuligheder meddeles i henhold til lovens § 45, stk. 2, af Radio- og tv-nævnet efter udbud. Det fremgår af

forarbejderne til bestemmelsen, at § 45, stk. 2, i princippet omfatter såvel analog som digital programvirksomhed, jf. lov nr. 1404 af 21. december 2005 om radio- og fjernsynsvirksomhed og medieansvarsloven (Ny lokalradio- og lokal-tv-ordning, forhøjelse af strafferammen for pirateri m.v.).

Kulturministeren kan i henhold til lovens § 45, stk. 5, fastsætte regler om udbudsforretninger i henhold til § 45, stk. 2, og tilladelser i henhold til § 45, stk. 1, herunder om udøvelse af programvirksomheden, varigheden af tilladelser samt anvendelsen af lokal-tv-sendemulighederne i hovedstadsområdet. Kulturministeren kan endvidere fastsætte, at Radio- og tv-nævnet i forbindelse med udstedelse af tilladelser til programvirksomhed og efter regler fastsat af kulturministeren kan fastsætte vilkår for programvirksomheden m.v.

Kulturministeren har blandt andet udnyttet denne bemyndigelse til at udstede en bekendtgørelse om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. bekendtgørelse nr. 1627 af 13. december 2006, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1328 af 27. november 2007. I bekendtgørelsen er fastsat nærmere regler for udøvelse af lokal programvirksomhed ved hjælp af radioanlæg i henhold til tilladelser udstedt af Radio- og tv-nævnet, jf. lovens § 45, stk. 1, eller til lokal programvirksomhed ved hjælp af fællesantenneanlæg i henhold til registrering hos Radio- og tv-nævnet, jf. lovens § 47, stk. 1.

I medfør af bekendtgørelsens § 6, stk. 1, udstedes tilladelser til lokal programvirksomhed almindeligvis ved offentligt udbud af ledige sendemuligheder. Tilladelserne fordeles ved skønhedskonkurrence, medmindre kulturministeren forud for et konkret udbud fastsætter, at udbuddet skal foregå ved auktion.

Af bekendtgørelsens § 8 fremgår, at der ved behandling af ansøgninger om tilladelse til lokal programvirksomhed skal søges sikret, at det enkelte lokale område får en samlet programvirksomhed af alsidig karakter.

I henhold til bekendtgørelsens §§ 9 og 11 skal de lokale stationer i deres ansøgninger bl.a. beskrive programvirksomheden og sidenhen opfylde den. Hver station med tilladelse til programvirksomhed får krav på et bestemt antal sendetimer om ugen, jf. bekendtgørelsens § 12.

Tilladelsesindehavere, der har fået udstedt tilladelse til samme sendemulighed (frekvens) og hermed indgår i et sendesamvirke, der sender fra samme senderposition i henhold til én frekvenstilladelse, skal forhandle sig til rette om sendetidens placering. Den aftalte placering af sendetiden skal meddeles Radio- og tv-nævnet. Såfremt der ikke opnås enighed blandt tilladelsesindehaverne, fastlægger nævnet placeringen af den ugentlige sendetid.

Ikke-kommercielt lokal-tv har indtil videre haft meget forskellige sendemuligheder i hovedstaden og provinsen. I København har man adgang til en hel kanal (kanal 23), hvor de 38 ikke-kommercielle tilladelser råder over 17 timer i døgnet, mens de tre kommercielle stationer råder over de resterende syv timer. I provinsen er der kun adgang til tre timers vinduer (kl. 9-12) på SBS-Net (39 steder) eller 14 timer (kl. 01-15) på DR 2's sendere (17 steder).

Tilskud til ikke-kommercielle lokale radio- og tv-stationer

Efter lovens § 43 kan Radio- og tv-nævnet yde tilskud til ikke-kommercielle lokale radio- og tv-stationer.

De gældende regler for tilskud til ikke-kommercielle lokale radio- og tv-stationer er fastsat i bestemmelserne i kapitel 6 i bekendtgørelsen om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Heraf fremgår, at Radio- og tv-nævnet kan yde tilskud til tilladelsesindehavere, som udøver lokal programvirksomhed ved hjælp af radioanlæg eller til registrerede foretagender, som udøver lokal programvirksomhed ved hjælp af fællesantenneanlæg. Nævnet yder alene tilskud til ikke-kommercielle stationer, dvs. stationer som ikke har reklameindtægter. Det er en forudsætning, at stationen har bred kontakt til lokalsamfundet.

Nævnet gennemfører en årlig ansøgningsrunde med henblik på ydelse af tilskud. Størrelsen af tilskud pr. time fastsættes på baggrund af rammen for den afsatte årlige bevilling til formålet og det samlede antal tilskudsberettigede timer for både radio og tv, jf. nedenfor.

Af den samlede bevilling på finansloven afsættes dog hvert år på forhånd 2 mio. kr. til en særlig pulje med henblik på støtte til studenterradio- og tv, højskoleradio og -tv samt lokalradio og lokal-tv for handicappede.

Tilskud ydes som driftstilskud og beregnes på grundlag af stationens selvstændige programvirksomhed.

En radiostation kan maksimalt opnå tilskud til 15 sendetimer pr. uge, idet genudsendelser ikke indgår i beregningsgrundlaget. En tv-station kan maksimalt opnå tilskud til 3 timer ugentligt, idet tilskud til én tv-time ved førstegangssendelse andrager samme beløb som 10 radiotimer.

Det fremgår endvidere af bestemmelserne, at der kan ydes tilskud til en tv-stations genudsendelser med op til fem gange det årlige antal timer for førstegangssendelser, idet tilskud til genudsendelse ydes med 25 pct. af tilskudsbeløbet til førstegangssendelser.

Co-produktioner med andre lokale radio- og tv-stationer medregnes ved opgørelsen af tilskudsberettigede timer proportionalt med stationens egen andel af finansieringen.

Stationer, der modtager driftstilskud fra nævnet, skal afgive årsregnskab for stationen efter nærmere regler, der fremgår af bekendtgørelsen.

2.2.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Det foreslås på baggrund af drøftelserne i mediaaftalekredsen om oplægget fra Styrelsen for Bibliotek og Medier om den fremtidige fordeling af sendetiden til ikke-kommercielt tv i MUX 1 og den efterfølgende offentlige høring vedrørende oplægget, at foretage en række ændringer i loven og regler udstedt i medfør af loven vedrørende Radio- og tv-nævnets udstedelse af tilladelser til ikke-kommerciel programvirksomhed.

Det er hensigten at fastslå, at Radio- og tv-nævnet udbyder sendetiden til de ikke-kommercielle tv-stationer i MUX 1 i otte regionale områder svarende til de regionale TV 2-virksomheders områder og i et landsdækkende sendebånd, og at nævnet på baggrund af de modtagne ansøgninger fordeler tilladelser til stationernes udsendelse ved skønhedskonkurrence. Det er i den forbindelse hensigten at fastslå, at der kan ydes tilskud til ikke-kommercielle tv-stationers udsendelse i såvel de regionale sendebånd

som de landsdækkende sendebånd. Endelig er det hensigten, at den nærmere regulering af disse forhold skal ske i en bekendtgørelse, der delvist vil erstatte den gældende bekendtgørelse om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. herom nedenfor.

Endelig får gennemførelsen af den nye ordning vedrørende ikke-kommercielt tv i MUX 1 konsekvenser for I/S DIGI-TV's distributionstilladelse. Det er nødvendigt, at I/S DIGI-TV i overensstemmelse med den mediepolitiske aftale for 2007-2010 får pligt til at stille kapacitet til rådighed for udsendelse af ikke-kommercielt tv i MUX 1 i tidsrummet kl. 21 til 17 på nærmere fastsatte vilkår, herunder vedrørende indretning af en fælles elektronisk programguide (EPG), som dækker MUX 1.

Tilladelse til programvirksomhed

Som nævnt er det hensigten, at Radio- og tv-nævnet – som i den gældende ordning for ikke-kommercielt tv – også skal udstede tilladelser til programvirksomhed udøvet af de ikke-kommercielle tv-stationer, der skal sende i MUX 1.

Således som loven i dag er indrettet meddeles tilladelser til programvirksomheden ved hjælp af jordbaserede sendemuligheder af Radio- og tv-nævnet efter udbud i medfør af lovens § 45, stk. 1 og 2. Foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af satellit, fællesantenneanlæg, jordbaserede, digitale tv-sendemuligheder og kortbølgesendemuligheder, er dog ikke omfattet af tilladelseskravet, idet sådanne foretagender efter lovens § 47, stk. 1, alene skal lade sig registrere hos Radio- og tv-nævnet.

Det foreslås, at § 47 suppleres med en bemyndigelsesbestemmelse, så kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om, at Radio- og tv-nævnets udstedelse af tilladelse til programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede sendemuligheder i medfør af § 45, stk. 1 og 2, også omfatter programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede, digitale tv-sendemuligheder, hvor tilladelse til distribution er meddelt efter lovens § 3, stk. 4.

Hermed vil kulturministeren kunne fastsætte regler om, at udsendelse af ikke-kommercielt tv i MUX 1 ved hjælp af jordbaserede sendemuligheder skal ske på baggrund af en tilladelse til programvirksomheden fra Radio- og tv-nævnet – og ikke alene på baggrund af en registrering som ellers foreskrevet i lovens § 47, stk. 1.

Udøvelse af programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendemuligheder, hvor tilladelse til distribution er meddelt i henhold til lovens § 3, stk. 2 – dvs. aktuelt til

Boxer TV A/S – er således ikke omfattet af forslaget. Sådan programvirksomhed vil fortsat være omfattet af reglerne om registrering i lovens § 47, stk. 1.

Det er som nævnt hensigten, at den nærmere regulering af Radio- og tv-nævnets udbud af sendetiden til de ikke-kommercielle tv-stationer i MUX 1 og rammerne for udstedelse af tilladelser til programvirksomheden skal ske i en bekendtgørelse, der delvist vil erstatte den gældende bekendtgørelse om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed. Det er i den forbindelse hensigten at benytte bemyndigelsen i lovens § 45, stk. 5, om adgangen til at fastsætte regler om udbudsforretninger i henhold til lovens § 45, stk. 2, og tilladelser i henhold til § 45, stk. 1.

Ansvar for at overholde radio- og fjernsynsloven, bestemmelser fastsat efter loven og vilkår fastsat i forbindelse med udstedelsen af programtilladelser, skal som i dag påhvile tilladelsesindehaveren. Radio- og tv-nævnet fører tilsyn med virksomheden og kan ved overtrædelser efter sædvanlig praksis advare samt inddrage tilladelsen midlertidigt eller permanent, jf. lovens § 42.

Landsdækkende og regionale sendebånd

Det er som nævnt hensigten at fastsætte i den kommende bekendtgørelse, at Radio- og tv-nævnet udbyder sendetiden til de ikke-kommercielle tv-stationer i otte regionale områder svarende til de regionale TV 2-virksomheders områder og i et landsdækkende sendebånd, og at nævnet på baggrund af de modtagne ansøgninger fordeler tilladelser til stationernes udsendelse ved skønhedskonkurrence.

Den foreslåede regionale opdeling skal ses på baggrund af, at det digitale sendenet er opbygget i overensstemmelse med de otte områder, der svarer til de regionale TV 2-virksomheder. Det vil teknisk være meget vanskeligt og dermed dyrt at sende ikke-kommercielt lokalt forankret tv i mindre områder.

På baggrund af de foreslåede ændringer vil der ikke længere være behov for, at ministeren kan fastsætte særskilte regler for hovedstadsområdet. Derfor foreslås det, at adgangen i lovens § 45, stk. 5 til at fastsætte særlige regler om anvendelsen af lokal-tv-sendemulighederne i hovedstadsområdet udgår.

Landsdækkende og lokal-baseret ikke-kommerciel programvirksomhed

Ikke-kommercielt tv har fra den 1. november 2009 adgang til 20 timers sendetid i døgnnet over hele landet (kl. 21-17), hvilket i forhold til i dag samlet set er en stor udvidelse af sendetiden. Der er tale om en forøgelse på den enkelte sender fra 3 eller 14 daglige timer i provinsen og en udvidelse fra 17 til 20 timer i København.

Det fremgår af oplægget fra Styrelsen for Bibliotek og Medier om den fremtidige fordeling af sendetiden til ikke-kommercielt tv i MUX 1 m.v., at den udvidede sendetid over hele landet gør det oplagt at foretage en sontring mellem ikke-kommercielt tv, som primært er geografisk bestemt, og derfor skal sendes i (afgrænsede), regionale områder samt tv, som primært er interessebestemt og derfor har sit publikum spredt over hele landet. Det er hensigten, at de to typer tv skal have forskellig adgang til sendenet. Interessebestemt ikke-kommercielt tv foreslås primært sendt landsdækkende og skal således have adgang til sendenet i alle de otte regionale områder på samme tid, mens geografisk forankret ikke-kommercielt tv som udgangspunkt kun udsendes i en enkelt region.

Denne sontring har været knyttet til forståelsen af begrebet "lokal-tv" i Danmark siden 1980'erne. "Lokal-tv" har haft den dobbelte betydning, der henviser til dels et geografisk, dels et interessebestemt fællesskab (jf. det engelske ord "community"). Af de gældende 165 programtilladelser til lokal-tv-stationer er omkring halvdelen af lokal, geografisk karakter, mens den anden halvdel er interessebestemte, dvs. bl.a. har religiøse og etniske målgrupper.

Prioriteringsprincipper ved fordeling af sendetid

Det er hensigten i den kommende bekendtgørelse at fastsætte, at Radio- og tv-nævnet tager stilling til fordeling af sendetiden mellem landsdækkende og lokal-baseret tv i MUX 1 på baggrund af de konkrete ansøgninger og eventuelt på baggrund af en høring.

Overgangen til fremover at sende i de otte regionale områder vil medføre, at (mere) lokalt forankret programindhold, f.eks. fra en enkelt by, fortsat kan få sendetid, men blot udsendes til hele regionen – som det meget ofte allerede sker i dag via sendere fra SBS-Net, som er koblet sammen med henblik på at dække større geografiske områder.

Det er hensigten at fastsætte i den kommende bekendtgørelse, at Radio- og tv-nævnet ved fordeling af tilladelserne som udgangspunkt skal prioritere ansøgere som følgende:

1. Regionalt eller lokalt forankrede tv-stationer, dvs. stationer, der er geografisk forankret i én region eller en del heraf.
2. Landsdækkende tv-stationer.
3. Stationer, der sender i flere regioner, men ikke er landsdækkende.

Det vil dog i forbindelse med udarbejdelsen af den kommende bekendtgørelse blive overvejet at fastsætte, at nævnet forlods skal afsætte et nærmere fastsat antal timer til landsdækkende tv, eksempelvis 5 timer pr. døgn.

Det anses for nødvendigt med en sådan regulering, idet det kan forventes, at der i enkelte regioner vil være mange kvalificerede, regionalt forankrede ansøgere, dvs. ansøgere, der er øverst på prioriteringslisten. Hvis der ikke forlods afsættes tid i samtlige regioner til landsdækkende tv, vil sendetiden i enkelte regioner muligvis kunne udfyldes alene med de regionalt forankrede tv-stationer med det resultat, at der ikke kan udstede tilladelser til landsdækkende tv, dvs. tv, der dækker alle regioner.

Det er generelt hensigten i forbindelse med fastsættelsen af nærmere regler i den kommende bekendtgørelse af tilrette ordningen således, at der opnås størst mulig fleksibilitet med henblik på at udnytte sendetiden så effektivt som muligt såvel i de enkelte regioner som på landsplan.

Ved tildeling af tilladelser til lokal fjernsynsvirksomhed skal Radio- og tv-nævnet i henhold til de gældende regler i bekendtgørelsen om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed søge at sikre det enkelte område en samlet programvirksomhed af alsidig karakter. Nævnet har i sin praksis omkring opfyldelsen af denne forpligtelse lagt vægt på lokalt indhold, på målgrupper og på emne-spredning.

For så vidt angår de regionale sendebånd er det hensigten i prioriteringen fremover at prioritere programmer produceret til lokalsamfundet højest, dernæst egenproduktion fra andre regioner og lavest indkøbte øvrige programmer.

I det nationale sendebånd er det hensigten at tilstræbes alsidighed efter emner og målgrupper, og her prioriteres ligeledes egenproduktioner over indkøbt tv.

Sendesamvirke

Det er hensigten i den kommende bekendtgørelse at fastsætte, at de tv-foretagender, der har tilladelse til programvirksomhed i henholdsvis det regionale og det nationale sendebånd, skal oprette et sendesamvirke, som det også er tilfældet i dag. Samvirket skal sørge for den tekniske udsendelse af programfladen, dvs. levere signalet til I/S DIGI-TV. Desuden er det hensigten, at samvirket på grundlag af Radio- og tv-nævnets ovennævnte prioriteringer skal fastlægge udsendelsernes placering indenfor den tildelte sendetid. Nævnet skal påse, at det sker, og kan enighed ikke opnås, skal nævnet afgøre sagen.

Reklamer

Eftersom Radio- og tv-nævnet skal udstede tilladelser til ikke-kommercielle tv-stationer i MUX 1, er det endelig hensigten, at ministeren i den kommende bekendtgørelse – parallelt med det nuværende forbud i bekendtgørelsen om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed mod reklamer i de ikke-kommercielle stationers programvirksomhed – fastsætter, at der ikke må indgå reklamer i den programvirksomhed, som nævnet meddeler tilladelser til i MUX 1.

Ændring af tilskudsordningen

Det er som nævnt hensigten i forbindelse med den foreslåede ordning for udsendelse af ikke-kommercielt tv i MUX 1 at fastsætte, at der kan ydes tilskud til ikke-kommercielle tv-stationers udsendelse i såvel de regionale sendebånd som de landsdækkende sendebånd.

Det er videre hensigten at fastsætte, at kompetencen til at fastsætte fordelingen af den samlede bevilling til støtte af ikke-kommerciel lokal-radio- og tv mellem radio og tv tildeles Radio- og tv-nævnet.

På denne baggrund foreslås, at bestemmelsen i lovens § 43 om tilskud til ikke-kommercielle lokale radio- og tv-stationer ændres til, at der kan ydes tilskud til ikke-kommercielle lokale radiostationer og til ikke-kommercielle tv-stationer, der udøver programvirksomhed i henhold til tilladelse udstedt af Radio- og tv-nævnet, jf. § 45, stk. 2. Hermed vil Radio- og tv-nævnet fortsat kunne yde tilskud til ikke-kommercielle lokale radiostationer samt til de ikke-kommercielle tv-stationer, herunder landsdækkende, der skal distribueres i MUX 1. Derimod vil det ikke længere være muligt at yde tilskud til lokal programvirksomhed ved hjælp af fællesantenneanlæg (kabelfødt lokal-tv).

Det er hensigten, at den nærmere regulering af tilskudsordningen skal ske i en bekendtgørelse, der delvist vil erstatte den gældende bekendtgørelse om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed. I den forbindelse vil de særlige puljer til studenter-radio- og -tv, højskoleradio og -tv samt lokalradio og lokal-tv for handicappede blive afskaffet. Der vil ikke ske ændringer i reglerne for ydelse af tilskud til lokalradio.

Det foreslås som nævnt, at fordelingen af tilskud til ikke-kommerciel fjernsynsvirksomhed i MUX 1 følger samme prioriteringsprincipper som for Radio- og tv-nævnets fordeling af programtilladelserne til denne virksomhed – dvs., at tv produceret til lokalområdet prioriteres højest, dernæst egenproduceret lokal-tv i øvrigt, mens indkøbt tv i øvrigt har lavest prioritet.

Tilskud ydes i dag på grundlag af stationernes selvstændige programvirksomhed. Da der samtidigt er fri adgang til at sende de samme programmer på flere stationer enten samtidigt eller forskudt (såkaldt networking), dog uden at opnå tilskud mere end én gang, kræver tilskudsreglerne en afgrænsning til "selvstændig programvirksomhed", der i praksis har vist sig vanskelig. Når den foreslåede nye ordning for udsendelse af ikke-kommercielt tv i MUX 1 desuden tillægger egenproduktionen betydning ved prioriteringen af sendetiden, forekommer det hensigtsmæssigt også at indføre egenproduktion som det mest betydende i tilskudsordningen for ikke-kommercielt tv. Det er derfor hensigten i forbindelse med ydelse af tilskud at lægge vægt på "egenproduktion", hvorefter omstændighederne kan indgå co- eller entreprisproduktioner, i stedet for "selvstændig programvirksomhed".

Det foreslås i fortsættelse heraf, at der – i lighed med beregningen af tilskud efter den gældende ordning – i den kommende bekendtgørelse fastsættes en fordelingsnøgle med vægtning af de sendte programmer. Ved beregningen vægtes egenproducerede udsendelser til eget område højest, herefter egenproduktion til andre områder, mens udsendelse af indkøbte programmer vægtes lavest. Genudsendelser indgår i beregningen med en lavere vægtning end førstegangsudsendelser, idet der også for genudsendelser differentieres mellem genudsendelse af egenproducerede udsendelser til eget område, der vægtes højest, herefter genudsendelse af egenproduktion til andre områder og lavest genudsendelse af indkøbte programmer. Det foreslås, at der som i den gældende ordning maksimalt ydes tilskud til fem gange det årlige antal førstegangsudsendelser.

Det er ikke hensigten, at der skal skelnes mellem tilskud til programvirksomhed i regionale og landsdækkende sendebånd.

Den gældende regel om, at der kan gives tilskud til tv til max. 3 ugentlige timer foreslås opretholdt.

Tilskuddet skal som hidtil anvendes til stationens drift, herunder sendeudgifter og programproduktion.

2.3. Licensordningen

2.3.1 Gældende ret

Radio- og fjernsynslovens kapitel 10 fastsætter rammerne for pålæggelse og betaling af licens.

Efter lovens § 69, stk. 1, skal der betales medielicens for apparater, som kan modtage og gengive billedprogrammer eller –tjenester, der er udsendt til almenheden. For apparater, som alene kan modtage og gengive radioprogrammer, der er udsendt til almenheden, skal der betales radiolicens.

Medielicensen og radiolicensen opkræves af DR og fordeles efter kulturministerens nærmere bestemmelse til DR, de regionale TV 2-virksomheder og eventuelle andre medierelaterede formål, jf. lovens § 69 a, stk. 1.

Kulturministeren har i medfør af lovens § 69 a, stk. 2, bl.a. hjemmel til at fastsætte nærmere regler om licenspligtens indtræden og ophør, om betalingsfrister og opkrævning samt om rykkergebyrer m.v.. Efter lovens § 69 a, stk. 2, påløber der renter af for sent betalt licens og andre skyldige beløb. Rente beregnes i overensstemmelse med lov om renter ved forsinket betaling m.v. Rykkergebyrets størrelse er fastlagt i lovens § 69 a, stk. 3. Det fremgår heraf, at rykkergebyret højst kan udgøre 200 kr.

Det påhviler indehaveren af et licenspligtigt apparat at give DR meddelelse om ihænde-havelsen af apparatet, jf. lovens § 70, stk. 1. Licenspligtige apparater er i denne forbindelse apparater, som kan modtage og gengive billedprogrammer eller –tjenester eller radioprogrammer, der er udsendt til almenheden, uanset om apparatet er ejet, lejet, lånt eller opstillet på prøve m.v. jf. lovens § 69, stk. 1-2, og licensbekendtgørelsens § 1 og § 3, stk. 1.

Hvis tilmeldingspligten efter lovens § 70, stk. 1 ikke overholdes, kan DR opkræve en kontrolafgift, idet kontrolafgiften svarer til det unddragne licensbeløb, dog minimum 500 kr, jf. lovens § 70, stk. 2.

I Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 210 af 4. marts 2008 om licens (licensbekendtgørelsen) er der i medfør af radio- og fjernsynsloven fastsat uddybende regler om licensens størrelse, betalingspligt, til- og afmelding, medielicens og radiolicens for husstande, medielicens for erhvervsvirksomheder, institutioner, foreninger m.v., betalingsfrister, licensnedsættelser og –fritagelser samt om oplysningspligt og bødebestemmelser m.v.

Det fremgår bl.a. af licensbekendtgørelsen, at licens – dvs. radiolicens og medielicens – opkræves af DR Licens i DR, jf. bekendtgørelsen § 1, stk. 1. Medie- og radiolicens opgøres og betales med en licens for en 6 måneders periode forud, og medielicens for erhvervsvirksomheder, institutioner, foreninger m.v. opgøres og betales med en licens årligt forud, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 2. Endvidere fremgår af bekendtgørelsens § 3, stk. 1 og 4, at betalingspligten påhviler indehaveren/brugeren, uanset om apparatet er ejet, lejet, lånt eller opstillet på prøve, og at betalingspligten indtræder dagen efter, at det licenspligtige apparat er opstillet.

2.3.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

I overensstemmelse med beslutningen i kredsen af partier bag medieaftalen 2007-2010 om ændringer og præciseringer af licensordningen som følge af midtvejsevalueringen af medielicensordningen foreslås, at der indføres 1) adgang for husstande til månedlig betaling af licens samt 2) en beskrivelse i loven af grundlaget for licensinspektørernes virksomhed.

Samtidig foreslås det, at det i loven præciseres, at ikke alene indehaveren, men også brugeren af et licenspligtigt apparat skal give DR meddelelse om besiddelsen af apparatet, jf. den gældende bestemmelse i lovens § 70, stk. 1, som alene pålægger indehaveren at give sådan meddelelse.

Månedlig betaling af licens

Forslaget om at give husstande mulighed for månedlig betaling af licens via PBS har til hensigt at lette betalingsmuligheden for lavindkomstgrupper såsom studerende og

pensionister. Mange vil formentlig nemmere kunne overkomme licensbetalingen, såfremt den enkelte regnings størrelse er mere overkommelig end den halvårslige licensbetaling.

Licens for erhvervsvirksomheder, institutioner, foreninger m.v. og radiolicens vil ikke være omfattet af ordningen med månedlig betaling.

Det er hensigten, at de nærmere regler om betaling af licens via PBS fastsættes i licensbekendtgørelsen. Der skal i den forbindelse foretages en mindre præcisering i kulturministerens hjemmel i lovens § 69 a, stk. 2, til at fastsætte nærmere regler om licenspligtens indtræden og ophør, betalingsfrister og opkrævning samt rykkergebyrer m.v., således at ministeren også får adgang til i licensbekendtgørelsen at fastsætte nærmere regler om gebyrer til PBS i forbindelse med overgang til månedsbetaling.

Udgiften for servicen med månedlig betaling via PBS skal afholdes af den enkelte licensbetaler. Den udgør for tiden 4,75 kr. pr. betaling.

Ordningen vil alene være en mulighed for den enkelte licensbetaler. DR vil således ikke kunne stille krav om månedlig betaling. Såfremt en licensbetaler ikke tilkendegiver at ville benytte muligheden for månedsvis betaling, vil licensen som hidtil blive opkrævet halvårligt.

Licensinspektørernes virksomhed

Således som radio- og fjernsynsloven i dag er indrettet, opkræves medielicensen og radiolicensen af DR, jf. lovens § 69 a, stk. 1, og heri ligger en adgang for DR til at kontrollere den enkelte husstands og virksomheds m.v. licensforhold bl.a. ved husstands- og virksomhedsbesøg af DRs licensinspektører.

DR benytter en række kontrolforanstaltninger for at sikre, at licenspligten overholdes af husstande og virksomheder m.v., f.eks. telefonopkald til husstande eller virksomheder og udsendelse af informationsbreve. En væsentlig kontrolmulighed er endvidere at lade licensinspektører opsøge husstande og virksomheder m.v. for at kontrollere, om der forefindes licenspligtige apparater i husstanden eller virksomheden m.v.

Denne kontrol består i at kunne spørge til eller at konstatere besiddelse af licenspligtige apparater. Det foreslås, at denne adgang til at foretage kontrol af licenspligten hos husstande og virksomheder m.v. kommer til at fremgå udtrykkeligt af loven. I overensstemmelse hermed fastsættes det i den foreslåede bestemmelse i § 69 b, stk. 1, som en generel hovedregel, at det er en del af DRs beføjelse i forbindelse med opkrævningen af licens at udføre licenskontrol.

Baggrunden herfor er blandt andet, at det har stor betydning for værdien af det kontrolarbejde, DRs inspektører udfører, at de kan henvise til en specifik lovbestemmelse, fordi mange spørger hertil.

Adgangen til at opsøge udvalgte husstande eller virksomheder strækker sig alene hen til husstandens dør. Licensinspektørerne vil således ikke kunne overskride dørtærskelen eller komme indenfor.

Den kontroladgang, som følger af den foreslåede § 69 b, stk. 1, svarer som nævnt til, hvad der i dag gælder med hensyn til kontrol af den enkelte husstands og virksomheds m.v. licensforhold.

Desuden foreslås i bestemmelsen i § 69 b, stk. 2, at licensinspektører ansat af DR i forbindelse med licenskontrol kan tilmelde en husstand eller virksomhed m.v. som licenspligtig, hvis det konstateres, at husstanden eller virksomheden m.v. er indehaver eller bruger af et licenspligtigt apparat. Endvidere fastsættes i den foreslåede § 69 b, stk. 3, at husstanden eller virksomheden m.v. ikke kan tilmeldes som licenspligtig efter § 69 b, stk. 2, hvis husstanden eller virksomheden m.v. over for DR dokumenterer, at husstanden eller virksomheden m.v. ikke er indehaver eller bruger af et licenspligtigt apparat.

Det er en forudsætning for anvendelsen af den foreslåede regel i § 69 b, stk. 2, om licenspligt ved konstatering af et licenspligtigt apparat, at licensinspektøren ved kontrolbesøget forholder sin konstatering af et licenspligtigt apparat for en myndig person i husstanden eller virksomheden m.v. ved direkte kontakt til denne person. Konstateringen af et licenspligtigt apparat kan enten ske ved, at licensinspektøren ved kontrolbesøget på forespørgsel får oplyst, at der er opstillet et licenspligtigt apparat i husstanden eller virksomheden m.v., eller ved at licensinspektøren ved besøget observerer et licenspligtigt apparat.

Observationen af et licenspligtigt apparat kan ske ved, at inspektøren observerer et apparat gennem vinduer synlige fra den offentligt tilgængelige adgangsvej til husstanden eller virksomheden m.v. eller fra indgangsdøren til ejendommen. Herudover kan et licenspligtigt apparat observeres ved, at licensinspektøren fra indgangsdøren til ejendommen kan høre tydelig lyd fra en udsendelse, hvis indhold og udsendelsestidspunkt efterfølgende kan verificeres.

Da det som nævnt er en forudsætning for anvendelsen af den foreslåede regel om licenspligt ved konstatering af et licenspligtigt apparat, at licensinspektøren ved kontrolbesøget forholder sin konstatering af det licenspligtige apparat direkte over for en myndig person i husstanden eller virksomheden m.v., foreligger der ikke en konstatering af et licenspligtigt apparat, hvis en licensinspektør i forbindelse med et kontrolbesøg ser et licenspligtigt apparat eller hører lyd fra et sådant uden at træffe nogen i husstanden eller virksomheden m.v.

Behovet for den foreslåede regel om licenspligt ved konstatering af et licenspligtigt apparat udspringer af de situationer, som ofte opstår i forbindelse med licensinspektørernes kontrolvirksomhed. Ikke sjældent mødes inspektørerne med indvendinger fra borgere om, at det apparat, der er tændt inde i stuen er til låns for den samme dag, er en gave, der skal afprøves, eller andre tilsvarende forklaringer.

Tilsvarende bliver DR Licens, efter at borgere har haft besøg af licensinspektører, ofte ringet op med tilsvarende forklaringer. Da DR ikke kan verificere forklaringerne, men må stole på de oplysninger, der afgives, bliver disse husstande ikke oprettet som licenspligtige.

DR har i denne forbindelse f.eks. konstateret, at der på Internettet findes dedikerede hjemmesider med vejledninger i, hvordan man kan unddrage sig licenspligt - bl.a. ved at komme med de nævnte forklaringer – f.eks. i et efterfølgende opkald til DR Licens.

Samlede konsekvenser for licensprovenuet

DR skønner, at en udtrykkelig angivelse af DRs adgang til at foretage licensinspektion og en adgang til at tilmelde husstande, virksomheder m.v. som licenspligtige, hvis der i forbindelse med licenskontrollen konstateres et licenspligtigt apparat, samt mulighed

for månedlig betaling af licens via PBS, samlet vil medføre, at 17.100 vil tilmelde sig licensen.

DR forventer på denne baggrund, at det årlige nettomerprovenu vil udgøre ca. 24,4 mio. kr. i 2011 og frem, når de nye regler får fuld budgetmæssig virkning.

DR skønner, at det samlede nettomerprovenu for 2009 og 2010 vil udgøre ca. 14 mio. kr., idet der vil skulle afholdes engangsudgifter til etablering af nye, administrative systemer samt til en betydelig informationsindsats i forhold til indførelsen af de nye regler.

2.4. Indgåelse af partnerskaber

2.4.1. Gældende ret

Radio- og fjernsynslovens kapitel 11 og den af kulturministeren i medfør af loven udstedte bekendtgørelse nr. 1368 af 15. december 2005 om reklame og sponsorering i radio og fjernsyn (reklamebekendtgørelsen) fastsætter regler om reklamer og sponsorering af programmer.

Efter lovens § 79 forstås ved sponsorering af programmer enhver form for ydelse af direkte eller indirekte tilskud til finansieringen af radio- og fjernsynsprogrammer, herunder tekst-tv-sider, fra en fysisk eller juridisk person, der ikke selv udøver virksomhed ved udsendelse eller produktion af radio- eller fjernsynsprogrammer, film, fonogrammer m.v., med henblik på at fremme den pågældendes navn, mærke (logo), image, aktiviteter eller produkter.

I henhold til lovens § 81 må indholdet og programsætningen af et sponsoreret program ikke påvirkes af sponsor på en sådan måde, at det indvirker på radio- eller fjernsynsforetagendets ansvar og redaktionelle selvstændighed.

Radio- og tv-foretagenders indgåelse af kommercielle aftaler i tilknytning til programvirksomheden, herunder radio- og tv-foretagenders indgåelse af partnerskaber med kommercielle aftaleparter, er ikke som sådan omfattet af reglerne i radio- og fjernsynsloven, herunder reglerne om sponsorering af programmer.

2.4.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Der har i praksis vist sig at være et behov for regulering af radio- og tv-foretagenders indgåelse af partnerskabsaftaler med kommercielle aftaleparter i forhold til sådanne parter eventuelle indflydelse på radio- og fjernsynsforetagenders ansvar og redaktionelle selvstændighed vedrørende programvirksomheden.

Som eksempel på sådanne partnerskabsaftaler kan nævnes TV 2 NEWS' indgåelse af partnerskaber med en række selskaber, som er omtalt i folketingsspørgsmål S 1346 af 6. december 2006, S 2018 og S 2019 af 16. januar 2007 samt kulturministerens besvarelse heraf. I svarene på spørgsmålene oplyste ministeren bl.a., at radio- og fjernsynsforetagenders, herunder TV 2 NEWS', indgåelse af partnerskaber vedrørende det overordnede forretningsmæssige grundlag ikke i sig selv kan anses for at være i strid med reglerne i radio- og fjernsynsloven.

De mediepolitiske ordførere for partierne bag medieaftalen 2007-2010 har i den forbindelse foreslået fastsat i radio- og fjernsynsloven, at radio- og fjernsynsforetagenders ansvar og redaktionelle selvstændighed vedrørende programvirksomheden ikke må påvirkes af selskaber m.v., med hvilke radio- eller fjernsynsforetagender har indgået kommercielle aftaler i tilknytning til programvirksomheden.

Det væsentligste element i de nævnte partnerskabsaftaler indgået af TV 2 NEWS er traditionel reklamering i reklameblokke samt på tekst-tv. De kommercielle parter, der indgås partnerskabsaftaler med, får i medfør af aftalerne eksklusivitet for så vidt angår reklamer på nyhedskanalen. Herudover indgår der i aftalerne samarbejde omkring eksponeringen i forbindelse med pressemateriale, nyhedsbrev m.v. samt i forbindelse med TV 2 NEWS' on-line-virksomhed og mobilportal. Endelig er der tale om såkaldt hospitality, d.v.s. deltagelse af TV 2-medarbejdere i partnernes arrangementer, som dog ikke må omfatte markedsføring af produkter eller tjenesteydelser.

De pågældende aftaler vedrører således ikke sponsorering af programmer eller kanaler. Aftalerne angår derimod primært det overordnede forretningsmæssige grundlag for radio- eller fjernsynsvirksomheden. Der vil således ikke være tale om et ubestemt tilskud til programvirksomheden, men om betaling for en kommerciel ydelse. Denne vil navnlig vedrøre udsendelse af reklame-spots samt eksponering af de involverede kommercielle aftaleparter i forbindelse med aktiviteter, som ikke nødvendigvis har noget med selve programvirksomheden at gøre. Da de gældende regler i radio- og fjernsynsloven alene tager sigte på sponsorering af konkrete programmer, er de pågældende aftaler ikke omfattet af lovens regler om sponsorering af programmer.

Det foreslås derfor fastsat, at programindhold og programsætning – i lighed med reglerne om sponsorering af programmer i lovens § 81 – ikke må påvirkes af selskaber m.v. med hvilke radio- eller fjernsynsforetagender har indgået kommercielle aftaler i tilknytning til programvirksomheden på en sådan måde, at det indvirker på radio- eller fjernsynsforetagendets ansvar og redaktionelle selvstændighed.

Ved den foreslåede tilføjelse til radio- og fjernsynslovens § 81 sikres, at de selskaber m.v., der er indgået aftaler med, ikke får indflydelse på radio- eller fjernsynsforetagendets ansvar og redaktionelle selvstændighed vedrørende programvirksomheden eller programlægningen.

Radio- og tv-nævnet fører tilsyn med overholdelse af lovens gældende § 81. For så vidt angår radio- og fjernsynsforetagender, der har fået tilladelse til at drive virksomhed i medfør af lovens § 45, samt foretagender, der er registreret i medfør af lovens § 47, kan nævnet træffe afgørelse om inddragelse eller indstilling af programvirksomheden ved tilfælde af grov overtrædelse eller ofte gentagne overtrædelser af bestemmelsen, jf. den gældende lovs § 50. Ligeledes kan kulturministeren efter indstilling fra Radio- og tv-nævnet ved tilfælde med tilsvarende overtrædelse af bestemmelsen træffe afgørelse om at inddrage TV 2/DANMARK A/S' programtilladelse, jf. lovens § 38 d.

Radio- og tv-foretagender, herunder TV 2/DANMARK A/S, kan desuden ved overtrædelse af bestemmelserne om sponsorering af programmer i reklamebekendtgørelsen – herunder reglen i lovens § 81, der tilsvarende indgår i bekendtgørelsen – ifalde bødestraf, jf. lovens §§ 85 og 93, stk. 2, samt bekendtgørelsens § 36.

Med henblik på, at kulturministeren i bekendtgørelsen tilsvarende kan fastsætte, at også overtrædelse af den foreslåede nye bestemmelse i lovens § 81 om kommercielle aftaler i tilknytning til programvirksomheden kan straffes med bøde, foreslås i loven indsat hjemmel til, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om, at programindhold og programsætning ikke må påvirkes af selskaber m.v., med hvilke radio- eller fjernsynsforetagender har indgået kommercielle aftaler i tilknytning til programvirksomheden på en sådan måde, at det indvirker på radio- eller fjernsynsforetagendets ansvar og redaktionelle selvstændighed.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, kommuner eller regioner.

Lovforslaget vil øge licensprovenuet. Der henvises til afsnit 2.3.2 i de almindelige bemærkninger.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De kommende regler vedrørende ”must carry”-forpligtelserne ventes at skabe mere lige konkurrence mellem ejere af fællesantenneanlæg og andre distributionsplatforme, idet ejere af fællesantenneanlæg får friere adgang til at bestemme, hvilke kanaler skal fordeles i anlægget. Ejere af fællesantenneanlæg kan således i højere grad sammensætte og prisfastsætte deres programpakker på baggrund af kundernes ønsker og behov og de gældende markedsvilkår, hvilket potentielt kan forbedre deres indtjeningsgrundlag.

Lovforslaget ventes også at skabe mere lige konkurrencevilkår mellem en række kommercielle tv-foretagender og DR. Det kan forbedre indtjeningsgrundlaget for de kommercielle tv-foretagender, som stilles bedre i konkurrencen om seere for så vidt angår den konkurrence, der er mellem de kommercielle foretagenders udbudte tv-kanaler og DR’s nuværende og kommende nicheorienterede tv-kanaler, jf. afsnit 2.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser af betydning.

5. De administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne af betydning.

6. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget indeholder ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Følgende myndigheder og organisationer m.v. er blevet hørt:

[]

9. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

	Positive konsekvenser-/mindreforbrug	Negative konsekvenser-/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.	Ingen	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Mere lige konkurrencevilkår	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for borgere	Ingen	Ingen af betydning
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	I overensstemmelse med direktiv nr. 2002/ 22/EF af 7. marts 2002	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1 (§ 6)

Det foreslås, at kulturministeren fremover bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om fordeling af billedprogrammer i fællesantenneanlæg ("must carry"-forpligtelserne).

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til bestemmelsen henvises til afsnit 2.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Som omtalt i afsnit 2.1.2 i de almindelige bemærkninger forventes det fastsat i en bekendtgørelse, at ejere af fællesantenneanlæg forpligtes til at fordele public service-kanalerne DR1, DR2 samt TV 2's hovedkanal, inklusiv de regionale TV 2-udsendelser.

Det er videre hensigten i denne bekendtgørelse at videreføre bestemmelsen i den gældende lovs § 6, stk. 5, om adgang til en såkaldt "basispakke", der indeholder programmerne omfattet af "must carry"-forpligtelserne, idet der dog kan være behov for at justere bestemmelsen i lyset af erfaringerne med den hidtidige administration heraf. I praksis har det været vanskeligt at afgøre, hvornår prisen for de programmer i "basispakken", som ikke er "must carry"-programmer, alene udgør en begrænset del af den samlede pris for pakken som fastsat i § 6, stk. 5. Det kan derfor overvejes at præcisere bestemmelsens ordlyd, så det tydeliggøres, hvornår prisen for evt. supplerende programmer i "basispakken" udgør en begrænset del af den samlede pris for pakken.

Til nr. 2 (§ 8, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 3 (§ 9)

Der er tale om en ændring af redaktionel karakter.

Til nr. 4 (§ 43)

Det foreslås i forbindelse med ophør af analog udsendelse af tv fra de jordbaserede sendere den 1. november 2009 at ændre bestemmelsen i lovens § 43 om tilskud til ikke-kommercielle lokale radio- og tv-stationer til, at der kan ydes tilskud til ikke-kommercielle lokale radiostationer og til ikke-kommercielle tv-stationer, der udøver programvirksomhed i henhold til tilladelse udstedt af Radio- og tv-nævnet i medfør af § 45, stk. 1 og 2.

Med forslaget omfatter § 43 fremover ydelse af tilskud til såvel udsendelse af ikke-kommercielt tv i MUX 1 i et regionalt sendebånd som udsendelse af ikke-kommercielt tv i MUX 1 i et landsdækkende sendebånd, hvorfor det ikke længere er hensigtsmæssigt at anvende den nuværende betegnelse "lokale tv-stationer" i § 43.

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til bestemmelsen henvises til afsnit 2.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 45, stk. 5)

Der er ikke længere behov for at fastsætte særlige regler om anvendelsen af lokal-tv-sendemulighederne i hovedstadsområdet. Det foreslås derfor, at bemyndigelsen hertil udgår af § 45, stk. 5.

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til bestemmelsen henvises til afsnit 2.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 47, stk. 2)

Det foreslås, at § 47 suppleres med en bemyndigelsesbestemmelse, så kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om, at Radio- og tv-nævnets udstedelse af tilladelse til programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede sendemuligheder i medfør af § 45, stk. 1 og 2, også omfatter programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede, digitale tv-sendemuligheder, hvor tilladelse til distribution er meddelt efter lovens § 3, stk. 4.

Andre tv-foretagender, som skal sende digitalt tv ved hjælp af jordbaserede, digitale sendemuligheder, vil ikke være omfattet af tilladelseskravet, men skal alene lade sig registrere efter reglerne i lovens § 47, stk. 1.

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til bestemmelsen henvises til afsnit 2.2.2 i de almindelige bemærkninger

Til nr. 7 (§ 69 a, stk. 2)

Det foreslås, at ”rykkergebyrer” ændres til ”gebyrer” i § 69 a, stk. 2, 1. pkt. Derved kan udtrykket dække såvel rykkergebyrer som gebyrer til PBS i forbindelse med overgang til månedsbetaling.

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til bestemmelsen henvises til afsnit 2.3.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (§ 69 a, stk. 2)

Det foreslås, at også fastsættelsen af rykkergebyret følger bestemmelserne i lov om renter ved forsinket betaling m.v. på samme måde som fastsættelsen af renten for så

vidt angår for sent betalt licens og andre skyldige beløb. Baggrunden herfor er, at der efter Kulturministeriets opfattelse ikke er behov for særregler på dette område.

Til nr. 9 (§ 69 a, stk. 3)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 7 og 8.

Til nr. 10 (§ 69 b)

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til bestemmelsen henvises til afsnit 2.3.2 i de almindelige bemærkninger.

Det er hensigten, at de nærmere regler om DRs kontrol- og tilmeldingsvirksomhed, jf. beskrivelsen nedenfor, fastsættes i licensbekendtgørelsen. Derfor foreslås samtidig indsat en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte nærmere regler herom, jf. bemærkningerne nedenfor om den foreslåede bestemmelses stk. 1-4.

Til stk. 1

Det foreslås, at DRs adgang til at foretage kontrol af husstandes og virksomheders m.v. licensforhold kommer til at fremgå udtrykkeligt af loven. I overensstemmelse hermed foreslås det i stk. 1 fastsat som en generel hovedregel, at DR i forbindelse med opkrævning af licens kan udøve licenskontrol i forhold til husstande og virksomheder m.v., herunder gennem husstands- og virksomhedsbesøg m.v.

Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden. Den kontroladgang, som følger af stk. 1, svarer som omtalt i afsnit 2.3.2 i de almindelige bemærkninger til, hvad der i dag gælder med hensyn til kontrol af den enkelte husstands og virksomheds mv. licensforhold.

Om bestemmelsens anvendelsesområde er det hensigten i licensbekendtgørelsen at præcisere, at adgangen til at opsøge udvalgte husstande eller virksomheder alene strækker sig hen til husstandens dør. Licensinspektørerne vil således ikke kunne overskride dørtærskelen eller komme indenfor.

Udvalgte husstande og virksomheder, hvortil adgang skal ske gennem en fællesopgang eller tilsvarende fællesarealer for en flerhed af husstande og virksomheder, vil ikke være undtaget fra bestemmelsen. Kontrolmuligheden omfatter også disse husstande og virksomheder. En licensinspektør har således adgang til at kunne betræde et fællesare-

al, f.eks. en kollegiegang eller en fælles opgang i en ejendom med flere lejligheder/værelser, med henblik på at kunne besøge udvalgte husstande og virksomheder.

Til stk. 2

I den foreslåede bestemmelse fastslås, at licensinspektører ansat af DR i forbindelse med licenskontrolbesøg hos husstande og virksomheder m.v. kan tilmelde en husstand eller virksomhed m.v. som licenspligtig, hvis det konstateres, at husstanden eller virksomheden m.v. er indehaver eller bruger af et licenspligtigt apparat.

Det er hensigten i licensbekendtgørelsen at fastsætte nærmere regler om hvornår, der foreligger en konstatering af et licenspligtigt apparat, jf. afsnit 2.3.2 i de almindelige bemærkninger.

Tilmeldingen af en husstand eller virksomhed m.v. som pligtig til at betale licens gælder indtil det positivt kan bevises, at husstanden eller virksomheden m.v. ikke er indehaver eller bruger af et licenspligtigt apparat. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til stk. 3.

Til stk. 3

Med forslaget fastsættes det, at husstanden eller virksomheden m.v. ikke kan tilmeldes som licenspligtig efter den i stk. 2 foreslåede regel om licenspligt ved konstatering af et licenspligtigt apparat, hvis husstanden eller virksomheden m.v. over for DR dokumenterer, at husstanden eller virksomheden m.v. ikke er indehaver eller bruger af et licenspligtigt apparat. Der kan eksempelvis være tale om, at en borger eller virksomhed m.v. reelt ikke er licenspligtig, f.eks. fordi der er tale om at afprøve et apparat, som skal foræres væk som gave. I sådanne sjældne tilfælde skal borgeren eller virksomheden m.v. fremskaffe dokumentation herfor til DR for ikke at blive tilmeldt som licenspligtig.

Det er hensigten i licensbekendtgørelsen at fastsætte nærmere regler om hvilke krav, der stilles til denne dokumentation. Det forventes således i bekendtgørelsen fastsat, at de pågældende borgere eller virksomheder inden for en nærmere angiven frist – eksempelvis 14 dage efter licensinspektørens konstatering af det licenspligtige apparat – skal forelægge DR skriftlig dokumentation for, at husstanden eller virksomheden m.v. ikke er indehaver eller bruger af et licenspligtigt apparat for ikke at blive tilmeldt som licenspligtig. Denne dokumentation kan i det ovenfor nævnte tilfælde bestå i en skriftlig erklæring fra gavemodtager om modtagelse af gaven. Det forventes også fastsat, at DR

kan anvende fortrykte erklæringer, som medbringes af DRs licensinspektører ved kontrolbesøg med henblik på borgeres og virksomheders udfyldelse og efterfølgende tilbagelevering til DR i relevante tilfælde. Endelig forventes fastsat, at endelig afgørelse om tilmelding af en husstand eller virksomhed m.v. som licenspligtig i disse tilfælde først træffes efter udløbet af fristen for forelæggelse af skriftlig dokumentation over for DR.

Til stk. 4

Det foreslås, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om den i stk. 1-3 nævnte kontrol- og tilmeldingsvirksomhed. Det er hensigten i licensbekendtgørelsen at fastsætte nærmere regler om rammerne for DRs adgang til ved kontrolbesøg at opsøge udvalgte husstande eller virksomheder m.v. samt om den ovenfor i bemærkningerne til stk. 2 og 3 omtalte konstatering af et licenspligtigt apparat samt forelæggelse af dokumentation for DR for ikke at blive tilmeldt som licenspligtig. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1-3 ovenfor.

Til nr. 11 (§ 70, stk. 1)

Den foreslåede bestemmelse præciserer, at det ikke alene er indehaveren af et licenspligtigt apparat, forstået som ejeren af det licenspligtige apparat, men også en bruger af et licenspligtigt apparat, der skal give DR meddelelse om besiddelse af apparatet. En bruger er i denne forbindelse således en person, der f.eks. har lånt eller lejet et licenspligtigt apparat.

Herudover præciseres i overensstemmelse med lovens § 69, stk. 1 og 2, at der med licenspligtige apparater er tale om apparater, der kan modtage og gengive billedprogrammer eller –tjenester eller radioprogrammer, der er udsendt til almenheden. I overensstemmelse hermed konsekvensrettes samtidig terminologien for de apparater, der er omtalt i forslagets stk. 1, 2. pkt. om virksomheders indberetningspligt.

Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden.

Til nr. 12 (overskriften til kapitel 11)

Det foreslås at ændre overskriften fra ”Reklamer og sponsorering af programmer” til ”Reklamer og sponsorering af programmer samt indgåelse af partnerskaber”. Der henvises til afsnit 2.4.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13 (overskriften til §§ 79-85 i kapitel 11)

Det foreslås at ændre overskriften fra "Sponsorering af programmer" til "Sponsorering af programmer og indgåelse af partnerskaber". Der henvises til afsnit 2.4.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 14 (§ 81, stk. 2)

Med forslaget vil det fremover fremgå, at det ikke kun er sponsorer, der ikke må påvirke programindhold og programsætning, men at andre kommercielle parter, med hvilke radio- eller fjernsynsforetagendet har indgået en kommerciel aftale i tilknytning til programvirksomheden, heller ikke må påvirke programindhold og programsætning på en sådan måde, at det indvirker på radio- eller fjernsynsforetagendets ansvar og redaktionelle selvstændighed.

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til bestemmelsen henvises til afsnit 2.4.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 15 (§ 85, stk. 2)

Det foreslås, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om, at programindhold og programsætning ikke må påvirkes af selskaber m.v., med hvilke radio- eller fjernsynsforetagender har indgået kommercielle aftaler i tilknytning til programvirksomheden på en sådan måde, at det indvirker på radio- eller fjernsynsforetagendets ansvar og redaktionelle selvstændighed.

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til bestemmelsen henvises til afsnit 2.4.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 16 (§ 93, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 17 (§ 93, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 18 (§ 93, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 1.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juni 2009, idet bestemmelserne om ”must carry”-forpligtelserne dog først foreslås at træde i kraft den 1. november 2009.

Med lovens ikrafttræden den 1. juni 2009 vil det være muligt for Radio- og tv-nævnet at gennemføre udbud og fordeling af sendetiden til de ikke-kommercielle tv-stationer i MUX 1 inden ophør af analog udsendelse af tv fra de jordbaserede sendere den 1. november 2009.

Efter lovforslagets § 1, nr. 4, om ændring af regler om tilskud til ikke-kommercielle stationer er trådt i kraft den 1. juni 2009, vil der ikke længere kunne ydes tilskud til lokale radio- og tv-stationer, der udøver programvirksomhed ved hjælp af fællesantennelanlæg, ligesom det er hensigten at afskaffe de særlige puljer til studenter-radio- og -tv, højskoleradio og -tv samt lokalradio og lokal-tv for handicappede. Med den foreslåede overgangsbestemmelse i § 2, stk. 3, sikres, at tilskud dækkende tiden indtil 31. december 2009 fortsat kan udbetales i henhold til tilsagn afgivet af Radio- og tv-nævnet før de nye tilskudsreglers ikrafttræden den 1. juni 2009.